

Věra Lukášová

18.11.1999

farářka

* 30. října 1929, Zlín

Farářka Věra Lukášová se narodila v evangelické rodině ve Zlíně. Maminka byla v domácnosti, tatínek pracoval u firmy Baťa, nejprve jako obchodvedoucí, později coby rajonista – kontrolor prodejen v západních Čechách. Maminka na československou církev evangelickou přestoupila z katolické církve při sňatku s otcem.

Rodina pak po tři roky žila v Holandsku, kam otce firma převedla na výstavbu nové továrny firmy Baťa v Bestu. V roce 1935 se tu narodila sestra Ljuba a ve stejném roce se vrátili do ČSR. Po ročním působení v Chebu se rodina usadila ve Zlíně, kde se v roce 1942 narodil bratr Karel. Pro firmu Baťa pracoval otec Věry Lukášové až do roku 1948. Poté byl z práce vyhozen.

Věra nastoupila na Obchodní akademii Tomáše Bati pro zahraniční obchod, kterou ukončila maturitou v roce 1948. Poté začala pracovat ve Filmových ateliérech Zlín – Kudlov. Jako samostatně pracující asistent produkce vedla i výrobu třinácti krátkých a tří celovečerních filmů z materiálů inženýrů Hanzelky a Zikmunda.

V roce 1953 se provdala za evangelického faráře a žila s ním na faře patnáct let v Kroměříži, od té doby žije v Praze. Během působení na Moravě pracovala v bance, v ČSAO, v Komunálních službách města Kroměříže a ve Strojně-početní stanici. Celkem se manželům narodili tři synové. První z nich však krátce po porodu zemřel.

Do Prahy přišla rodina 21. srpna 1968. Věra Lukášová nastoupila do Filmového studia Barrandov, kde pracovala až do roku 1988. Většinu let byla ve funkci zástupce vedoucího produkce pro věci hospodářské. Podílela se kromě jiných na výrobě filmů Božská Ema, Příběh lásky a cti, Den pro mou lásku, Komediant, Veronika, J. A. Komenský a seriálů Lékař umírajícího času, Sanitka, Třetí patro a dalších. Do důchodu odešla v roce 1996.

Ve sboru působila nejprve jako paní farářová, po smrti svého muže pak v letech 1988 až 1995 jako diakonka vedoucí sbor. Díky své autoritě a organizačním schopnostem se mohla sboru ujmout sama, složila zkoušky a stoupla si sama na kazatelnu fary na Praze 3 na Jarově. V té době kromě farářské práce nesla hlavní břímě organizačních úkolů při přestavbě sborového domu. Jako členka staršovstva se angažovala ve vleklém soudním sporu o jarovský sborový dům a dodnes vede každý týden setkání pamětníků.

Při bohoslužbách v neděli 16. prosince 2012 obdržela z rukou prvního náměstka synodní kurátorky Pavla Stolaře Medaili vděčnosti ČCE za dlouhodobou láskyplnou péči o své bližní.

Jako dobrovolnice pracovala ve funkci ředitelky pro obecně prospěšnou společnost JEDEN SVĚT. Má podíl na zakládání obchodů fair trade v České republice a dodnes jako dobrovolnice prodává ve vinohradském Obchůdku jednoho světa a přednáší o hnutí fair trade všude, kde projeví zájem. Kromě toho založila tradici Ekumenických setkání s Biblí a uměním (ESBU), která několik let sama organizovala.

Jako členka výboru stavovské farářské organizace SPEK spoluorganizovala po 40 letech první studijní cestu duchovních do Izraele. Ve spolupráci s cestovní kanceláří EVANGTOUR se zúčastnila přípravy dvou dalších zájezdů do této země. Spolu s Hanou Schillerovou vydala knihu rozhovorů nazvanou Ženy z far. Osmnáct let se podílí na organizaci a realizaci Ekumenických setkání s Biblí a uměním. Nedílnou součástí těchto setkání se stal Den Izraele, jehož hostem je opakovaně velvyslanec/kyně státu Izrael v ČR. Občanské sdružení ESBÚ se podílelo na instalaci židovské hvězdy na budově bývalé synagogy v Bechyni. V Novém Městě na Moravě zajistil výbor ESBÚ ve spolupráci s Česko-německým fondem budoucnosti instalaci pamětní desky na rodném domě Hany Brady.